

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **K. F.**
nar. X
bytem X

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2023, č.j. X

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadla žalobkyně rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2023, vypravené dne 23. 5. 2023, č.j. (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zcela změnila své rozhodnutí ze dne 26. 1. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zamítla žádost o přiznání invalidního důchodu (výrok I). Dále výrokem II napadeného rozhodnutí žalovaná zastavila s účinností ode

dne 22. 7. 2023 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně, a to podle § 56 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 38 písm. a) a § 39 odst. 1 ZDP.

2. Podkladem prvostupňového rozhodnutí byl posudek o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení Blansko (dále jen „OSSZ Blansko“) ze dne 30. 12. 2022. Dle tohoto posudku poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 35 % s tím, že žalobkyně byla invalidní ode dne 30. 12. 2022. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobkyni přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ode dne 30. 12. 2022 ve výši 7891 Kč měsíčně a po provedené valorizaci ode dne 1. 1. 2023 pak ve výši 8235 Kč měsíčně.

II. Napadené rozhodnutí

3. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek. Vzhledem k žádosti žalobkyně o přezkoumání svého zdravotního stavu žalovaná zdravotní stav žalobkyně opětovně posoudila a nechala v námitkovém řízení vypracovat zdravotní posudek ze dne 25. 4. 2023.
4. Novým posudkem o invaliditě ze dne 25. 4. 2023 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 ZDP, neboť jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně přitom posudkový lékař žalované označil zdravotní postižení uvedené v kapitole XV (funkční poruchy, postižení po úrazech a operacích), oddílu B (postižení končetin), položce 9a (lehké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů nebo končetiny či končetin) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %. Vzhledem dalším zdravotním postižením lékař žalované zvýšil podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity míru poklesu pracovní schopnosti o 10 %. Celkový pokles pracovní schopnosti tak činil podle závěru lékaře žalované 20 %.
5. Po prostudování podkladové dokumentace dospěl lékař žalované k závěru, že u žalobkyně jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav způsobený distorzí pravého kolene s lézí mediálního menisku, která byla ošetřena artroskopicky, a současně byla zjištěna pokročilá gonartróza neuvedená v žádném ortopedickém nálezu. Z nálezů ortopedických a rehabilitačních plyne, že stav na pravém koleni nelze hodnotit jako středně těžké omezení hybnosti, a navíc v položce 9b je uvedeno omezení hybnosti jednoho či více kloubů. Nelze tedy souhlasit s volbou položky 9b a její horní hranice a navýšením horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o 5 %. Taktéž nelze zohlednit další změny zdravotního stavu, neboť v interním ani neurologickém vyšetření není objektivně přítomna funkční porucha s dopadem na pracovní schopnost. Podle lékaře žalované nebylo ani datum vzniku invalidity ze strany OSSZ Blansko blíže zdůvodněno.
6. Zdravotní stav žalobkyně byl stabilizovaný a velmi dobře rehabilitovatelný již od srpna 2022 a neodůvodňoval invaliditu v době skončení výplaty nemocenského ani k datu vydání napadeného rozhodnutí. Zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neodpovídá invaliditě žádného stupně. Lékař OSSZ Blansko nadhodnotil funkční

dopad rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na pokles pracovní schopnosti. Na základě takto provedeného přezkumu nebyly závěry OSSZ Blansko potvrzeny.

7. Na podkladě těchto posudkových závěrů žalovaná změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že žádost o přiznání invalidního důchodu zamítla, přičemž zároveň rozhodla o zastavení výplaty invalidního důchodu.

III. Žaloba

8. V žalobě proti napadenému rozhodnutí a jejím doplnění ze dne 6. 8. 2023 žalobkyně uvedla stručně, že jí byl „odňat“ invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, s čímž žalobkyně nesouhlasí. Podle jejího názoru zdravotní stav odpovídal uznání invalidity prvního stupně.
9. Žalobkyně vysvětlila, že je vyučená jako chovatelka se zaměřením na chov skotu, prasat a ovcí, pracovala též v dělnických profesích (dělník v kovovýrobě, ve skladu, v mlékárně), kde celý den musela stát a bolesti kolen jí bránily vykonávat uvedené profese.
10. Žalobkyně poukázala na to, že ji pořád bolí koleno. V námitkovém řízení nebyla podle jejího názoru zohledněna lékařská zpráva o výsledku magnetické rezonance pravého kolene (březen 2023), v níž je indikována další operace kolene. Žalobkyně nevydrží dlouho stát ani chodit, koleno je oteklé a bolest ji stále omezuje v její činnosti.
11. Žalobkyně navrhla nové posouzení otázky invalidity v soudním řízení a požádala, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení žalované.

IV. Vyjádření žalované

12. Žalovaná se k žalobě vyjádřila přípisem ze dne 12. 9. 2023. Shrнула průběh dosavadního správního řízení a vypracovaných posudků. Žalovaný poukázala na to, že nebylo objektivně zjištěno funkční postižení takové závažnosti, aby indikovalo invalidizaci žalobkyně. Žalovaná v námitkovém řízení rozhodla v souladu s novým posudkovým závěrem. Žalovaná má za to, že posudek jejího lékaře je úplný, správný a přesvědčivý.
13. S ohledem na podanou žalobu navrhla žalovaná důkaz posudkem PK MPSV a uzavřela, že za aktuálně zjištěného skutkového stavu na napadeném rozhodnutí i nadále trvá.

V. Řízení před krajským soudem

14. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při

zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou.

16. Ze spisové dokumentace OSSZ Blansko a žalované vyplývá, že žalobkyně podala žádost o přiznání invalidního důchodu dne 3. 10. 2022 na OSSZ Blansko poté, co jí byla ukončena pracovní neschopnost ke dni 19. 10. 2022. Nicméně podle posudku OSSZ Blansko ze dne 30. 12. 2022, na základě něhož byla uznána invalidní v prvním stupni invalidity s poklesem pracovní schopnosti v míře 35 %, bylo stanoveno datum vzniku invalidity až ke dni vydání lékařské zprávy z ortopedie (MUDr. M. K.), tedy ke dni 20. 12. 2022. Žalobkyně byla posouzena jako dělnice, přičemž kvalifikace rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla provedena podle kapitoly XV., oddílu B, položky 9b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti byl stanoven na horní hranici zvolené položky (30 %), přičemž vzhledem k profesi posudková lékařka navýšila horní hranici o 5 % na výsledných 35 %, což znamenalo první stupeň invalidity.
17. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalované podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že požaduje revizi stanovení data vzniku invalidity, neboť očekávala, že jí bude uznána již od ukončení pracovní neschopnosti (19. 10. 2022). Uvedla, že její zdravotní stav se od října 2022 nemění a léčba pravého kolene pokračuje.
18. Krajský soud nechal v soudním řízení vypracovat **posudek** Posudkové komise MPSV, pracoviště v Brně (dále jen „PK MPSV“) ze dne 13. 2. 2024, z něhož soud zjistil následující skutečnosti. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise a dalšího lékaře s odborností ortopedie. Žalobkyně byla jednání komise přítomna a byla vyšetřena přítomnými lékaři. Při jednání komise zjistila, že pravý kolenní kloub je bez otoku či výpotku. Byla zjištěna palpační citlivost laterální i mediální šterbiny.
19. V posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV uvedla, že PK MPSV Brno stanovuje v souladu s lékařem žalované jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení pravého kolenního kloubu v pórůrazovém terénu po operaci artroskopické. Artroskopická operace byla provedena dne 7. 6. 2023. Je po parciální mediální menisektomii. Proběhla rehabilitační léčba a dle rehabilitačního lékaře (nález ze dne 24. 10. 2022) je pravé koleno bez náplně, otok minimální, palpačně citlivá vnitřní strana kolene, koleno bylo stabilní, rozsah plný, manévry na menisky a postranní vazy negativní. PK MPSV dále zmapovala další vývoj rozhodujícího zdravotního postižení v období 2023 - 2024 s tím, že žalobkyně je objednána na den 14. 2. 2024 k artroskopické operaci na ortopedickou kliniku.
20. PK MPSV Brno na základě prostudované zdravotní dokumentace došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované jde u žalobkyně o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou lehké omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů končetiny, ale nejedná se o středně těžké ani těžké omezení pohybu v kloubu nebo kloubech dolních končetin. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddíl B, položce 9, písmeno a) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 % (rozpětí 5 - 10 %). Bylo hodnoceno při horní hranici rozpětí dané položky s ohledem na ostatní zdravotní postižení. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost

pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 20 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti pro tato zdravotní postižení neodpovídá žádnému stupni invalidity.

21. Ostatní uvedená zdravotní postižení (stav po artroskopii subakromiální dekomprese levého ramena a reartroskopii téhož kloubu pro parciální rupturu rotátorové manžety, distorze hlezna a chirurgickém zkrácení kostrče o poslední dva články, jakož i zjištěnému aneurysmatu hrudní aorty typu A v únoru 2022), pokud by tato byla posuzována jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, by byla posouzena s nižší taxací, tedy také bez přiznání invalidity a jsou zohledněna v posouzení horní hranici příslušného procentního rozmezí dané položky pro výše uvedené postižení (z rozpětí 5 – 10 % je hodnocena při horním okraji pásma).
22. PK MPSV uzavřela, že se ztotožňuje s lékařem žalované ve stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Se zjištěným zdravotním stavem žalobkyně byla schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost. Žalobkyně tedy k tomuto datu nebyla invalidní.
23. Krajský soud nařídil ve věci **ústní jednání**, k němuž se žalobkyně bez omluvy nedostavila, a proto bylo jednáno pouze za přítomnosti zástupkyně žalované. Krajský soud shrnul obsah žaloby, podstatný obsah správního spisu a provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 13. 2. 2024. Poté vyslechl stanovisko zástupkyně žalované. Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny další důkazní návrhy, krajský soud ukončil dokazování. Po vyslechnutí konečného návrhu žalované krajský soud přikročil k vyhlášení rozsudku ve věci samé.

VI. Posouzení věci krajským soudem

24. Žaloba **není důvodná**.
25. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.
26. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního

ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.

27. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 – 46 totiž v případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu.
28. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu

rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

29. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek a dospěl k následujícím závěrům. Posudek PK MPSV ze dne 13. 2. 2024 vypracovaný v soudním řízení splňuje všechny formální náležitosti ve smyslu § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Žalobkyně byla přítomna při jednání komise a byla přítomnými lékaři také vyšetřena (přisedícím ortopedem). Z hlediska podkladů lze vypracovaný posudek považovat za zcela úplný, neboť byla předložena posudková dokumentace OSSZ Blansko, jakož i lékařské nálezy, které žalobkyně předložila v námitkovém řízení a v řízení před soudem. PK MPSV z těchto lékařských zpráv obsáhle citovala. Kromě lékařských zpráv vztahujících se k rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně (pouřazové onemocnění pravého kolenního kloubu) PK MPSV hodnotila také ostatní lékařské zprávy z oboru kardiologie týkající se postižení aorty (MUDr. J.), hematologie a neurologie. PK MPSV neopomněla zmínit též stav po artroskopii subakromiální dekomprese levého ramene v roce 2016 a následnou reartroskopii pro parciální rupturu rotátorové manžety. Nezohlednění ostatních zdravotních postižení však žalobkyně ani v tomto řízení nenamítala.
30. Co se týká přesvědčivosti posudku PK MPSV, krajský soud především považuje za zásadní, že PK MPSV hodnotila zdravotní stav prakticky shodně jako lékařka žalované v námitkovém řízení. O rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu tu není sporu. Hodnocení tíže tohoto zdravotního postižení a odpovídající míry poklesu pracovní schopnosti bylo provedeno ve smyslu lehkého omezení hybnosti jednoho nebo více kloubů končetiny, přičemž nešlo o středně těžké ani těžké omezení pohybu. PK MPSV konstatovala lékařské zprávy z ortopedie po provedení parciální mediální menisektomie, které uvádějí bolestivost pravého kolene, a to zejm. při dotažení kloubu. Krajský soud má za to, že tyto podklady odůvodňují úsudek PK MPSV o volbě horní hranice zvolené položky (10 %). Zároveň také PK MPSV upozornila, že v horní hranici zvolené položky jsou již zahrnuta také ostatní zdravotní postižení a jejich vliv na dochovanou pracovní schopnost. To je ve shodě s posudkovým hodnocením lékařky žalované, která poukazovala na to, že ostatní zdravotní postižení nemají doložený zásadní funkční dopad na pracovní schopnost.
31. Namítanou bolestivost pravého kolene nelze hodnotit jako samostatné posudkové kritérium, ale pouze v rámci objektivizovaných zdravotních postižení jako jejich efekt. Krajský soud rozumí tomu, že při současné práci žalobkyně jako dělnice, kdy musí hodně chodit a stát (vynucené polohy), jí působí obtíže a vznikají tak bolestivé ponámačové stavy. Nicméně ani to nemění nic na charakteristice rozhodujícího zdravotního postižení jako lehkého, a tudíž není možné dosáhnout vyšší míry poklesu pracovní schopnosti. Krajský soud má za to, že PK MPSV zvolila odpovídající způsob zohlednění efektu rozhodujícího zdravotního postižení, a to navýšením míry poklesu o maximálně možných 10 %.
32. Co se týká namítaného nezohlednění lékařské zprávy o výsledku magnetické rezonance ze dne 21. 3. 2023, na základě něhož bylo indikováno provedení dalšího operačního zákroku na pravém kolenním kloubu (artroskopie), uvádí k tomu krajský soud, že tato lékařská zpráva byla podkladem posudku PK MPSV. Jelikož posudkové jednání se

uskutečnilo takříkajíc těsně před operačním zákrokem, nebylo možno hodnotit efekt provedení této operace. Evidentně však indikace k provedení tohoto opakovaného operačního zákroku nevedla ke změně klasifikace tíže rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně. Je na žalobkyni, aby po ustálení zdravotního stavu po provedené atroskopii případně podala novou žádost o přiznání invalidního důchodu z důvodu eventuelního zhoršení zdravotního stavu.

33. Souhrnně vzato krajský soud považuje posudek PK MPSV za úplný a přesvědčivý, a je proto v této věci možno jej považovat za stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobkyně. Žalovaná proto v námitkovém řízení rozhodla na základě řádně zjištěného skutkového stavu věci, a následně v souladu se zákonem zamítla žádost o přiznání invalidního důchodu a zastavila jeho výplatu.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

34. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal krajský soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.
35. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalované nelze náhradu nákladů řízení ve smyslu § 60 odst. 2 s. ř. s. přiznat (výrok II. tohoto rozsudku).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. března 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce